

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΙΣ 14/1/2006

Συνάδελφοι,

Δεν θα κάνουμε σήμερα απολογισμό δράσης της Διοίκησης της Ομοσπονδίας. Αυτό θα γίνει στο Γενικό Συμβούλιο, το δεύτερο 10ήμερο του Φλεβάρη. Θα προβούμε όμως σε μια πρώτη εκτίμηση της τελευταίας Πανελλαδικής απεργίας, στις 14 Δεκέμβρη.

Στην Εκτελεστική Γραμματεία είχαμε εκτιμήσει το ιδιαίτερο βάρος αυτής της απεργίας, κάτω από ποιες συνθήκες πραγματοποιείται, τα εμπόδια και τις δυσκολίες που βάζουν οι δυνάμεις του συμβιβασμού, τόσο σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, όσο και σε άλλες οργανώσεις που ελέγχονται από αυτές τις δυνάμεις και σε ποια κατεύθυνση επιδιώκουν να στρέψουν τη δυσαρέσκεια της εργατικής τάξης.

Συνάδελφοι,

Είναι γεγονός, ότι η απεργία αποφασίστηκε κάτω από την πίεση του ταξικού κινήματος, του ΠΑΜΕ, κάτω από την πίεση των εργαζομένων, των συσσωρευμένων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν, εξαιτίας της συνεχιζόμενης επίθεσης κυβέρνησης – κεφαλαίου σε σημαντικές κατακτήσεις και δικαιώματα.

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ ακριβώς αυτή τη δυσαρέσκεια επιδίωξε να οικειοποιηθεί και να στρέψει σε ανώδυνη για το κεφάλαιο κατεύθυνση. Να αποκρύψει τη γενεσιουργό αιτία, που είναι το καπιταλιστικό κέρδος, να αποκρύψει τις ευθύνες της σημερινής και προηγούμενης κυβέρνησης, που στηρίζουν και προωθούν αυτές τις πολιτικές, να αποκρύψει ότι αυτές είναι οι κατευθυντήριες γραμμές των αποφάσεων των Βρυξελλών.

Έτσι η απεργία της ΓΣΕΕ υπηρετούσε δύο στόχους: Από τη μια έστρεφε σε ανώδυνη για το κεφάλαιο κατεύθυνση τους εργαζόμενους, από την άλλη δημιουργούσε ψεύτικες ελπίδες σε κείνους που θέλουν να κάνουν το βήμα, να εγκαταλείψουν τον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό.

Η μεταφορά εργαζομένων από την επαρχία στόχο είχε να ενισχύσει την αντιπολιτευτική τακτική του ΠΑΣΟΚ και σε ορισμένες περιπτώσεις να ενισχύσει την απεργοσπασία.

Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκαν και οι άλλες δυνάμεις, ΔΑΚΕ - Αυτόνομη Παρέμβαση, καθένας για να υπηρετήσει από τη δική του σκοπιά τη τακτική που ακολουθούν στο σ.κ. και πάντα βέβαια αρμονικά δεμένοι με τις αποφάσεις των Βρυξελλών, της Λισσαβόνας, τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Εκτιμάμε λοιπόν, ότι ήταν μια αναμέτρηση του ταξικού κινήματος με τις δυνάμεις του συμβιβασμού, την εργοδοσία, τη σημερινή και προηγούμενη κυβέρνηση, που πατρονάρουν αυτή την τακτική στο σ.κ.

Πιστεύουμε ότι, σαν Ομοσπονδία, σαν ΠΑΜΕ, κάναμε νέα ποιοτικά βήματα σ' αυτήν την απεργία, χωρίς να μας διαφεύγουν οι όποιες αδυναμίες. Για παράδειγμα, η συμμετοχή στην απεργία των οικοδόμων κυμαίνονταν από 60 – 90% στις πόλεις, στις συγκεντρώσεις όμως δεν ανταποκρινόταν αυτό το ποσοστό.

Το σημειώνουμε γιατί πιστεύουμε πως κάθε βήμα που συμβάλλει στην ανάταση του ταξικού κινήματος, είναι προϋπόθεση για νέους ποιοτικούς, μαχητικούς αγώνες.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ πήραμε στα χέρια μας την απεργία, της προσδώσαμε τα χαρακτηριστικά ενός ταξικά προσανατολισμένου αγώνα, σχεδιάσαμε τη δουλειά μας, προγραμματίσαμε τη δράση μας.

Στη βάση αυτή:

- Συνεδρίασαν τα Διοικητικά Συμβούλια των σωματείων μας.
- Έγιναν εκατοντάδες συσκέψεις, ομιλίες σε χώρους δουλειάς.
- Έγιναν εκατοντάδες περιοδείες σε γιαπιά, εργοτάξια και εργοστάσια.
- Έγιναν Γενικές Συνελεύσεις σε αρκετά σωματεία για την οργάνωση της δουλειάς και μπήκαν κι άλλα ζητήματα.
- Έγινε ακόμα πιο ορατή μέσα στους εργάτες η αιτία των προβλημάτων, οι υπεύθυνοι γι' αυτή την κατάσταση.

Εκατοντάδες εργάτες συνειδητοποίησαν τις ευθύνες της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ και των άλλων συνδικαλιστικών οργανώσεων που κινούνται σ' αυτή την πολιτική πλευση.

Εκατοντάδες εργάτες συνειδητοποίησαν ότι η αντίθεση δε βρίσκεται ανάμεσα σε υψηλόμισθους και χαμηλόμισθους εργάτες, ανάμεσα σε εργάτες του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, που εσκεμμένα προβάλλουν κυβέρνηση και αντιπολίτευση, αλλά ανάμεσα στην εργασία και το κεφάλαιο.

Τέλος, εκτιμώντας όλες αυτές τις πλευρές, πιστεύουμε ότι η όλη δραστηριότητα για την επιτυχία της απεργίας είναι παρακαταθήκη για το ταξικό κίνημα και προϋπόθεση για την παραπέρα δουλειά μας τόσο στο οικοδομικό κίνημα όσο και γενικότερα.

Συνάδελφοι,

Μετά την απεργία στις 14 Δεκέμβρη, μεσολάβησαν οι γιορτές των Χριστουγέννων, το νέου έτους και δικαιολογημένα υπήρξε μια ανάπαυλα στη δραστηριότητά μας, τόσο σε επίπεδο Ομοσπονδίας, όσο σωματείων.

Στη σημερινή μας συνεδρίαση ερχόμαστε να κουβεντιάσουμε ένα σοβαρό και σύνθετο ζήτημα για τον κλάδο. Το ζήτημα της καταγγελίας των συμβάσεων που υπογράφουμε σαν Ομοσπονδία.

Οι συνθήκες αυτή τη χρονιά που ανοίγουμε το θέμα των συμβάσεων είναι πιο απαιτητικές. Η κατάσταση στο σ.κ., οι διαθέσεις της εργοδοσίας σε όλη της την κλίμακα, οι αδυναμίες και λαθεμένες αντιλήψεις που υπάρχουν, τόσο σε Διοικήσεις σωματείων, όσο και σε συναδέλφους οικοδόμους, μας βάζουν μπροστά σε αυξημένες υποχρεώσεις.

Συνάδελφοι,

Οι δηλώσεις του υπουργού Σιούφα για κατάργηση 7 Κυριακών μέσα στο χρόνο, στο χώρο του εμπορίου, σημαίνει κατάργηση της Κυριακής αργίας, πλήρη ανατροπή των εργασιακών σχέσεων.

Η δήλωση του Προέδρου του ΣΕΒ, για κατάργηση επιμέρους συλλογικών συμβάσεων, σημαίνει στην ουσία την κατάργηση και της τελευταίας γραμμής άμυνας της εργατικής τάξης. Η κατάσταση που διαμορφώνεται στο σ.κ. πρέπει να μας ανησυχήσει όχι μόνο σαν Διοίκηση, αλλά συνολικά σαν κλάδο. Οι ψευτολεονταρισμοί της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ δεν πρέπει να ξεγελάσουν κανένα εργαζόμενο, συνταξιούχο, άνεργο και αυτό γιατί:

Πρώτον: Το 8% στην εξευτελιστική σύμβαση των 26 ευρώ δεν αντιπροσωπεύει παρά 2 ευρώ την ημέρα.

Δεύτερον: Τα 26 ευρώ κατώτερο μεροκάματο είναι αποτέλεσμα της πολιτικής της λιτότητας και των εξευτελιστικών δίχρονων συμβάσεων που υπέγραψε η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ τα προηγούμενα χρόνια.

Τρίτον: Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ είναι προσανατολισμένη και δέσμια των αποφάσεων της Λισσαβόνας, της αντοχής της οικονομίας, της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου.

Δεν μπορεί λοιπόν να είναι με τους εργάτες και με το κεφάλαιο. Καπιταλιστική ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα πάνε χέρι-χέρι με το βάθεμα της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, με το κτύπημα του σταθερού χρόνου εργασίας, τις χαμηλές συμβάσεις, την απλήρωτη και ανασφάλιστη δουλειά, την κατάργηση εργατικών δικαιωμάτων, το στύψιμο των εργατών.

– Όλα τα προηγούμενα χρόνια μέχρι και σήμερα δεν έκαναν τίποτα για να οργανώσουν την πάλη της εργατικής τάξης ενάντια στην επίθεση

του κεφαλαίου. Αντίθετα έστησαν «διαλόγους» με την κυβέρνηση και τους εργοδότες, όχι γιατί δεν μπορούσαν αλλά γιατί δεν ήθελαν να έρθουν σε σύγκρουση με αυτή την πολιτική. Αυτό αποτελεί πολιτική επιλογή της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και των άλλων οργανώσεων που είναι προσηλωμένες σε αυτή τη γραμμή. Γι' αυτό και οι όποιες κινήσεις τους είχαν και έχουν υπονομευτικό χαρακτήρα.

- Υπονόμευσαν οι ίδιοι τις ελάχιστες αποφάσεις για απεργιακές κινητοποιήσεις, συνέβαλαν ακόμα στην παρουσία εκφυλιστικών φαινομένων στις γραμμές του εργατικού κινήματος.
- Υπέθαλψαν την απεργοσπασία και ενθάρρυναν την αυθαιρεσία των εργοδοτών.
- Υπέγραψαν τις δίχρονες συμβάσεις εργασίας παροπλίζοντας το σ.κ., διευκολύνοντας τους εργοδότες να θησαυρίζουν. Υπονόμευσαν με αυτό τον τρόπο την υπογραφή των κλαδικών συμβάσεων μιας και η ΕΓΣΣΕ αποτελεί τον πιλότο για την υπογραφή τους.
- Δέχτηκαν τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, την υπονόμευση του σταθερού χρόνου εργασίας, την κατάργηση 7ωρου - 8ωρου.

Συνάδελφοι,

Μέσα σ' αυτό το κλίμα της ολομέτωπης επίθεσης κυβέρνησης – κεφαλαίου, με τη στήριξη της αξιωματικής αντιπολίτευσης, των δυνάμεων του ευρωμονόδρομου, στις κατακτήσεις, στο εισόδημα και γενικά τη ζωή των εργαζομένων και την τακτική που ακολουθούν οι συμβιβασμένες πλειοψηφίες στο σ.κ., καλούμαστε να οργανώσουμε τη δουλειά μας για την υπογραφή των συλλογικών συμβάσεων, να προσδιορίσουμε τη βάση συζήτησης και διεκδίκησης που υπογράφουμε σαν Ομοσπονδία.

Εισηγητικά θα βάλουμε ορισμένους άξονες που πάνω σ' αυτούς επιδιώκουμε να αναπτυχθεί η συζήτηση, τόσο σε επίπεδο διοίκησης, όσο και μέσα στον κλάδο γενικότερα.

Πρώτον: Επιδιώκουμε η συζήτηση για τη σύμβαση να βγει έξω από τα πλαίσια της Διοίκησης, να αποτελέσει θέμα συζήτησης μέσα στον κλάδο. Να απαλλαχτούμε από τη λογική ότι η σύμβαση είναι ένα στενά οικονομικό ζήτημα μιας ετήσιας υποχρέωσης της Ομοσπονδίας, που αρχίζει και τελειώνει με ποσοστιαίες μονάδες.

Δεύτερον: Να συνδέσουμε το ύψος της σύμβασης πέρα από τις καθημερινές αυξήσεις στα είδη λαϊκής κατανάλωσης με τη συνολική ζωή της οικογένειας του οικοδόμου, τις δαπάνες για την υγεία, την παιδεία, τον πολιτισμό, τη διασκέδαση δηλαδή την κάλυψη των σύγχρονων

αναγκών. Η πάλη για τη βελτίωση της υγείας, της παιδείας πρέπει να συνοδεύεται με την αναγκαιότητα για ένα σύστημα καθολικά δημόσιο, δωρεάν, με αναβαθμισμένες σύγχρονες υπηρεσίες, με την κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Τρίτον: Στις σημερινές συνθήκες όξυνσης του αυταρχισμού της εργοδοσίας, της αουδοσίας στις απολύσεις, είναι ουσιαστικό ζήτημα η διεκδίκηση αύξησης των αποζημιώσεων του επιδόματος ανεργίας, ο υπολογισμός του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνο, η επιδότηση των νέων ανέργων χωρίς καμιά προϋπόθεση, με μέτρα ενάντια στις απολύσεις, όχι μόνο σαν αίτημα της σύμβασης, αλλά σαν αίτημα που είναι μόνιμα και σταθερά στον προσανατολισμό μας.

Τέταρτον: Η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, η ανατροπή του σταθερού χρόνου εργασίας πρέπει να αποτελέσει σημαντικό στοιχείο αναφοράς σε όλη τη δουλειά μας με αίτημα: **6ωρο - 30ωρο – 5νθήμερο Δευτέρα-Παρασκευή**, με αύξηση των αποδοχών. Σταθερά ανοίγουμε μέτωπο ενάντια στις επιτροπές διευθέτησης του χρόνου εργασίας, καταδικάζουμε τις συνδικαλιστικές οργανώσεις που τις νομιμοποιούν με τη συμμετοχή τους.

Πέμπτον: Η απαίτησή μας για μόνιμη, πλήρη και σταθερή δουλειά πρέπει να συνοδεύεται από το αίτημα για λαϊκή κατοικία, αντισεισμική προστασία, αντιπλημμυρικά έργα, δημόσια έργα που να υπηρετούν τις ανάγκες του λαού και όχι του κεφαλαίου.

Έκτον: Να ανοίξει το ζήτημα της ασφάλισης, της κλοπής των ενσήμων, της υποχώρησης που γίνεται από τους οικοδόμους στις πιέσεις των εργοδοτών.

Έβδομο: Σήμερα που ο ΣΕΒ, γενικά το κεφάλαιο, αμφισβητούν ανοικτά τις συλλογικές συμβάσεις και βάζουν ζήτημα κατάργησής τους αποκτά ξεχωριστή σημασία η πάλη για την εφαρμογή της κλαδικής σύμβασης, της σύγκρουσης με τους εργοδότες ξεκαθαρίζοντας συγχρόνως μέσα στον κλάδο ποιος είναι εργοδότης και ποιες είναι οι συμβατικές του υποχρεώσεις. Με λίγα λόγια να απαλλαχτούμε της λογικής «δεν μπορούμε να συγκρουστούμε με τον εργολάβο γιατί έχει μικρό συνεργείο, βγάζει λίγα χρήματα ή αν πάω κόντρα που θα βρω μεροκάματο». Ο συμβιβασμός δεν περιορίζεται στην υποχώρηση στο μεροκάματο, είναι αρχή για γενικότερες υποχωρήσεις.

Όγδοο: Να αναδείξουμε το θέμα τι δικαιούται ο εργαζόμενος και το τι παίρνει, να συζητήσουμε για τους συσχετισμούς δύναμης και την πάλη για την αλλαγή τους. Ποιες είναι οι αιτίες που διευκολύνουν τον εργοδότη να καταπατά συμβάσεις και εργατική νομοθεσία, να γίνεται

ορατό ότι η αύξηση των κερδών του κεφαλαίου συνοδεύεται με την βαθύτερη εκμετάλλευση του εργαζόμενου.

Ένατο: Να κάνουμε καθαρό ότι καλή ζωή για την εργατική τάξη και πλούτη για το κεφάλαιο δεν μπορεί να συνυπάρξουν. Άρα, προϋπόθεση για να αντιστραφεί η κατάσταση είναι η ισχυροποίηση του ταξικού σ.κ. η απαγκίστρωση των εργαζομένων από τα κόμματα του δικομματισμού και του ευρωμονόδρομου, είναι η δημιουργία προϋποθέσεων για εξουσία που θα υπηρετεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Δέκατο: Να κατανοηθεί από τους συναδέλφους ότι χωρίς ισχυρό συνδικάτο, ισχυρό ταξικό κίνημα, με την παράλληλη αποδυνάμωση του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, χωρίς τη μαζική συμμετοχή των εργαζομένων οι εργοδότες θα δρουν ασύδοτα και στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, της ανάπτυξης, των προβλημάτων της επιχείρησης, θα καταπατούν συμβάσεις, ωράρια και κάθε δικαίωμα του εργαζόμενου.

Συνάδελφοι,

Η ουσία του πλαισίου αιτημάτων που θα προτάξουμε παρακάτω, έχει τη βάση του στα όσα επιγραμματικά αναφέραμε στους παραπάνω άξονες. Άρα βασική προϋπόθεση για να γίνει ουσιαστική δουλειά στον κλάδο για το ζήτημα των συμβάσεων είναι να ανοίξουν συνολικά αυτά τα ζητήματα.

Το αποτέλεσμα της όλης μας δουλειάς θα είναι συνάρτηση ποιότητας και ποσότητας. ***Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι από την επόμενη εβδομάδα σχεδιάζουμε τη δουλειά μας από πάνω μέχρι κάτω με:***

- ▶ Περιφερειακές συσκέψεις Διοικητικών Συμβουλίων.
- ▶ Συνεδριάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων των σωματείων με καλή προετοιμασία.
- ▶ Συνελεύσεις των σωματείων, συσκέψεις, περιοδείες σε χώρους δουλειάς.
- ▶ Αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων και των στελεχών της Ομοσπονδίας.
- ▶ Καταγραφή από τα συνδικάτα των μεγάλων έργων, μεγάλων χώρων δουλειάς, δημιουργία εργοταξιακών επιτροπών, διεκδίκηση ημερομισθίων πάνω από τη σύμβαση, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, σταθερό ωράριο χωρίς παραβιάσεις με εφαρμογή του 7ωρο ή του 8ωρου, πλήρη ασφάλιση, δηλαδή μέρα εργασίας και ένσημο. Εξετάζουμε κάθε φορά τη δυνατότητα της διεκδίκησης στις εταιρίες σε όλο το εύρος των έργων που αναπτύσσουν, π.χ. η ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ κατασκευάζει το ΜΕΤΡΟ της Αθήνας, έχει τμήμα του Μαλιακού, το αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης και τμήμα της Εγνατίας.

Αναπτύσσοντας αυτή τη δραστηριότητα, συζητώντας με τους οικοδόμους, προετοιμαζόμαστε για αγωνιστικές κινητοποιήσεις, για πολύμορφους αγώνες.

Συνάδελφοι,

Είναι ανάγκη να αναμετρηθούμε με τις αδυναμίες μας. Να αντιστρέψουμε την κατάσταση απραξίας που επικρατεί σε πολλά σωματεία μας, να αποβάλλουμε τη ρουτίνα. Δε μπορεί να συνεχίσουμε να συμβιβαζόμαστε με μια λειτουργία που ούτε διοικητικά συμβούλια δε γίνονται και όταν γίνονται είναι απροετοίμαστα και δε καταλήγουν σε προγραμματισμό.

Να αναπτύξουμε δράση, να πάρουμε πρωτοβουλίες, να προωθήσουμε αιτήματα που θα συσπειρώνουν τους συναδέλφους, θα ανοίγουν δρόμους και για άλλους κλάδους, θα αναγνωρίζεται πλατύτερα από τους εργαζόμενους η πρωτοπόρα δράση του σωματείου.

Να ασχοληθούμε ιδιαίτερα με τα προβλήματα των μεταναστών, με την ενίσχυση της ταξικής ενότητας της εργατικής τάξης.

Να ριζούμε μεγάλο βάρος στη συζήτηση, στην οργάνωση των νέων οικοδόμων, στο δέσιμό τους με τα συνδικάτα.

Το διεκδικητικό πλαίσιο που προτείνετε στη διοίκηση να το συζητήσουμε και να το διαμορφώσουμε είναι το εξής:

- ▶ Πλήρη – σταθερή εργασία για όλους.
- ▶ Ουσιαστική προστασία των ανέργων.
Επίδομα ανεργίας στο 80% μέχρι να βρει ο άνεργος δουλειά.
Υπολογισμός του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου.
Επιδότηση των νέων ανέργων χωρίς καμιά προϋπόθεση.
- ▶ Κατώτερο μεροκάματο: Τεχνίτη 70 ευρώ, βοηθού 65 ευρώ και ανειδίκευτου εργάτη 60 ευρώ.
Κατώτερη σύνταξη 1.050 ευρώ.
- ▶ Μία επιπλέον τριετία. Οι έξι να γίνουν επτά.
- ▶ Ένταξη στη σύμβαση των οικοδόμων των συναδέλφων που εργάζονται στην κατασκευή και τοποθέτηση προκατασκευασμένων κατοικιών, γεφυρών κλπ.
- ▶ Αύξηση στο επίδομα γάμου από 10% σε 12%.
- ▶ Κατάργηση του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης και στα καύσιμα.
- ▶ Αφορολόγητο όριο για άγαμο φορολογούμενο στα 1.500 ευρώ.
Αφορολόγητο όριο για την οικογένεια 30.000 ευρώ, προσαυξημένο με 5.000 ευρώ για κάθε παιδί.

- ▶ Δωρεάν εισιτήριο σε όλα τα μέσα μαζικής συγκοινωνίας κατά τις πρωινές ώρες που πάνε οι εργαζόμενοι στη δουλειά.
Μείωση της τιμής του εισιτηρίου τις επόμενες ώρες.
Κατάργηση των διοδίων.
- ▶ Πενθήμερο – 35ωρο, Δευτέρα – Παρασκευή.
- ▶ Αποκλειστικά Δημόσιο σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης (Υγεία – Πρόνοια – Σύνταξη).
Σύνταξη στα 55 χρόνια για τις γυναίκες, στα 60 για τους άντρες, 50 και 55 αντίστοιχα για τα βαρέα – ανθυγιεινά.
Σύνταξη ανεξαρτητως ηλικίας στα 30 χρόνια ασφάλισης.
Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.
Κατάργηση των εισφορών για τον κλάδο Υγείας και τη συμμετοχή στα φάρμακα.
Δωρεάν Παιδικούς – Βρεφονηπιακούς σταθμούς.
- ▶ Ουσιαστικά μέτρα για την Υγιεινή και Ασφάλεια στους τόπους δουλειάς.
Υπεράσπιση και επέκταση του κατακτημένου πλαισίου των βαρέων – ανθυγιεινών επαγγελματιών.
Καθιέρωση – κατοχύρωση της εργοδοτικής εισφοράς για ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου.
Κρατικό σώμα τεχνικών ασφαλείας και γιατρών εργασίας ενταγμένο στο δημόσιο σύστημα Υγείας.
Κατάργηση των ιδιωτικών Εξωτερικών Υπηρεσιών Προστασίας και Πρόληψης (ΕΞΥΠΠ) και της ανάθεσης καθηκόντων τεχνικών ασφαλείας στους εργοδότες.
Αυστηρές ποινές στους εργοδότες για κάθε παραβίαση της νομοθεσίας.
- ▶ Διακοπή των εργασιών σε περίοδο καύσωνα, όταν η θερμοκρασία φθάνει τους 37 βαθμούς Κελσίου και στην περίπτωση ψύχους όταν η θερμοκρασία πέσει κάτω των 3 βαθμών Κελσίου. Και στις δύο περιπτώσεις το μεροκάματο καταβάλλεται χωρίς περικοπή.
- ▶ Κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών αναγκών μέσα από ενιαίο, δημόσιο, δωρεάν εκπαιδευτικό σύστημα.
Κατάργηση κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης.
Ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο για όλους.
Δημόσια, δωρεάν επαγγελματική εκπαίδευση μετά το Λύκειο.
Δωρεάν στέγαση, σίτιση για τους φοιτητές, σπουδαστές.
Πλήρη κάλυψη των αναγκών της Παιδείας από τον κρατικό προϋπολογισμό.
Κατάργηση ΙΕΚ – ΚΕΚ.

Εξάωρη εργασία με κανονικές αποδοχές και άδεια με αποδοχές την περίοδο των εξετάσεων για τους εργαζόμενους μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές.

- ▶ Ανάπτυξη κοινωνικών, πολιτιστικών υπηρεσιών και υποδομών (αντισεισμική θωράκιση, αντιπλημμυρική προστασία, προστασία του περιβάλλοντος κ.ά.) για τις λαϊκές οικογένειες με κρατικές επενδύσεις.
- ▶ Δωρεάν ή φθηνή λαϊκή κατοικία με ευθύνη του κράτους.
Να σταματήσει ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) να στέλνει πελάτες στις τράπεζες, να σταματήσουν «οι σχέσεις του» με τα ιδιωτικά συμφέροντα.
Να υλοποιηθούν κατασκευαστικά προγράμματα για τη δημιουργία σύγχρονων κατοικιών, σε τιμές προσιτές για τους εργαζόμενους.
- ▶ Ελεύθερη πολιτική, συνδικαλιστική δράση.
Κατάργηση των τρομονόμων.
- ▶ Νομιμοποίηση και ίσα δικαιώματα για τους μετανάστες.
Αναγνώριση και μεταφορά των ασφαλιστικών δικαιωμάτων στις χώρες προέλευσης των μεταναστών.